Contributed by Denis Horman
donderdag, 28 januari 2010 - Last Updated donderdag, 28 januari 2010

Op 7 januari kondigt de multinationale onderneming AB InBev aan 300 jobs te schrappen over het geheel van haar bedrijven in België (Leuven, Jupille, Hoegaarden) en zowat 800 jobs in heel Europa. De arbeiders en bedienden besluiten daarop de fabriekspoorten te blokkeren en verhinderen zo dat de vrachtwagens in en uit kunnen rijden. Op 22 januari, na twee weken blokkade, aanvaardt de directie van InBev de ontslagprocedure stop te zetten in het kader van de wet Renault. Daarmee zijn

voorlopig 300 jobs gered. Een terugblik. Neen aan de ontslagen: een kwestie van rechtvaardigheid!

Vanaf het moment dat de ontslagen vallen en het herstructureringsplan bekend wordt, zetten de arbeider en bedienden van AB InBev en de vakbondsorganisaties de krijtlijnen uit van hun gevecht: geen afdankingen, neen aan het herstructureringsplan op de rug van de werkmensen. Die houding versterkt de syndicale eenheid tussen de verschillende vestigingen van InBev, leidt tot sympathie bij de bevolking en tot een malaise bij de politieke "klasse".

De strategie van de werknemers en hun vakbonden heeft vruchten afgeworpen. In Jupille, Leuven en Hoegaarden werden de vrachtwagens met bier dag en nacht geblokkeerd door de vakbondsmilitanten. Binnen het bedrijf werd het werk verder gezet, maar op een laag tempo. De werknemers van de drie vestigingen hebben de plaatselijke bevolking gesensibiliseerd. In verschillende Europese vestigingen (Luxemburg, Nederland, Duitsland) weigerden de arbeiders de productie te verhogen in solidariteit met hun Belgische collega's. In Leuven en Jupille is de bedrijfsleiding naar het gerecht gestapt om zo de blokkade proberen op te heffen.

Op 21 januari aanvaardde de bedrijfsleiding van InBev België tijdens een tweede verzoeningsvergadering het arrest van de procedure Renault inzake collectieve ontslagen. Ze verbond zich ertoe de lonen uit te betalen van 20 en 21 januari, wat ze aanvankelijk geweigerd had.

"We zetten de tellers op nul", verklaarde een vakbondsverantwoordelijke. "We hebben ze op hun knieën gekregen", zei een andere.

Waakzaamheid is geboden

De arbeiders en bedienden toonden zich tijdens de algemene vergaderingen in Jupille en Leuven wantrouwig maar vastberaden. Waakzaamheid is geboden. Het herstructureringsplan van de directie is niet geschrapt, luidt het. Inderdaad, de conclusies van de verzoeningsvergadering van 21 januari zijn duidelijk: "Het industrieel plan dat de toekomst van InBev België bepaalt in al haar vestigingen moet het voorwerp uitmaken van een constructieve sociale dialoog die een oplossing moet bieden aan de gestelde problemen".

Salamipolitiek?

De vrees is gegrond. De bedrijfsleiding gaat ongetwijfeld lessen trekken uit de strategie van de arbeiders en bedienen bij InBev: geen massaal collectief ontslag meer, maar sector per sector in een poging om de werkmensen te verdelen. Als dat gebeurt is de inzet om de vakbondseenheid intact te houden: eenheid tussen arbeiders, bedienden en kaders; eenheid ACV-ABVV, eenheid Wallonië-Vlaanderen.

De vakbondsdelegees en –permanenten tonen geen voorbarig triomfalisme: "We moeten niet naïef zijn, ze gaan snel met iets anders op de proppen komen. Laat ons waakzaam blijven. Als morgen de bedrijfsleiding één enkele arbeider of bediende ontslaat, moet de solidariteit onmiddellijk getoond worden."

Een politieke beslissing nemen: cadeaus terugbetalen!

"Wat gaan jullie politici doen om te vermijden dat er nog ontslagen vallen en herstructureringen in ondernemingen die winst maken en gaan lopen met belastingvoordelen, subsidies, steun van de overheid, zogenaamd om werk te creëren?" Die vraag komt stelselmatig terug in het conflict van AB InBev.

Het gaat trouwens heel goed met de multinational Anheuser-Busch-InBev: steeds hogere winstcijfers

(1,546 miljard € in de eerste 9 maanden van 2009); zeer royale dividenden voor haar aandeelhouders (meer dan 900 miljoen € beloofd voor 2010!), een verhoging van de salarissen en bonussen voor de directieleden van 92% in 2009…! Zonder de cadeaus van de regering aan InBev België te vergeten: een stevige belastingvermindering (minder dan 3%!) via de notionele interest, een vermindering van de patronale bijdragen aan de sociale zekerheid, enz.

De vakbonden vragen een moratorium op de staatsteun die InBev en andere bedrijven die willen afdanken, ontvangen (door de notionele interestaftrek, het verlagen van de patronale lasten, enz.). Dat is het absolute minimum. We moeten eisen dat de regering die cadeaus gaf aan Inbev met het geld van de gemeenschap, de multinational verplicht het herstructureringsplan en de ontslagen in te trekken, zoniet moet alle steun terugbetaald worden.

Een verbod op afdankingen, het kan!

De SAP voert een nationale campagne voor een algemeen verbod op afdankingen in de bedrijven, en niet enkel in degene waar winst wordt gemaakt. Door het oprichten van een solidariteitsfonds, gefinancierd door het geheel van de bedrijven kan dit mogelijk gemaakt worden. Zulk solidariteitsfonds kan gespijsd worden met een deel van de superwinsten van de grote bedrijven en zo ook helpen om jobs te redden in bedrijven die het echt moeilijk hebben door de crisis. Natuurlijk is daarvoor controle nodig van de werkende bevolking en onze vakbonden op de reële situatie van het bedrijf!

Een greep uit enkele gesprekken die we hadden tijdens het conflict met vakbondsdelegees en permanenten:

Luk Gysemberg (vakbondssecretaris ACV in Leuven):

"De actie was gericht op het vrachtvervoer, er kwam niets binnen en er ging ook niets buiten. Zo werd de druk op de werkgever opgevoerd. Wij wisten trouwens dat Inbev zich aan het voorbereiden was op dit conflict en van in december flink aan het produceren en stockeren was. Men is het beu dat de directie de mensen altijd weer een rad voor de ogen draait. Dat is de reden waarom de mensen hier spontaan in actie zijn getreden. In november hebben we hier een vergadering gehad naar aanleiding van de verkoop van elf brouwerijen in Oost-Europa. Het bedrijf had centen nodig om de schulden die gemaakt werden bij de aankoop van Anhauser-Busch te vereffenen. Toen heeft de directie ons formeel bevestigd dat er geen herstructurering meer zat aan te komen. Slaap op jullie beide oren, luidde de boodschap. In december hebben we dan opnieuw een overleg gehad met de directie, op haar uitnodiging. En nogmaals stelden we de vraag of de geruchten over een nakende herstructurering klopten. Weeral verzekerde de directie ons dat er niets in de pipeline zat. In januari werden 299 ontslagen aangekondigd. Wij kunnen van de directie zelfs geen werkzekerheid krijgen voor zes maanden. Eigenlijk gaat het hier enkel maar om kosten besparen en winsten maximaliseren. Je hoort wel eens zeggen dat elk bedrijf draait om de drie P's: "People, Profit, Planet". Bij Inbev zit die verhouding dan toch wel erg scheef. De P van People komt hier op de laatste plaats."

Denis Gobert, permanente ACV/LBC industrie:

"De groep InBev profiteert van de huidige crisis om de werkmensen nog meer uit te persen als citroenen en ze weg te smijten als een kleenex. Deze keer hebben we gezegd: Stop! We staan op een keerpunt op syndicaal vlak. We moeten veranderen van syndicale strategie en niet meer afwachten als geslagen honden. We hebben vastberaden gezegd: neen aan dit herstructureringsplan van de multinationale onderneming. We kunnen niet aanvaarden dat de werkmensen de prijs betalen van de grillen van aandeelhouders die een rendement hebben gehaald van 16%!"

Didier Tilman, delegee SETCa in Jupille:

"We staan in contact met delegees van andere Europese vestigingen van de multinationale onderneming. Zij hebben eveneens te maken met een herstructureringsplan en met ontslagen. Wij hebben onderling een afspraak gemaakt: er is geen sprake van de productie te verhogen in één of andere vestiging als antwoord op een blokkade van vrachtwagens. De bedrijfsleiding had dat reeds gevraagd aan de werkmensen in Diekirch in Luxemburg omdat ze problemen begon te hebben met de bierbevoorrading. De werkmensen hebben dat geweigerd." Georges Requena, arbeidersdelegee ABVV in Jupille:

"De publieke opinie staat aan onze kant en is goed geïnformeerd. InBev haalt veel profijt uit alle cadeaus van de overheid om ons te ontslaan en om nog meer winst te maken. Er zijn politici die in woorden onze actie steunen, maar wat wij nodig hebben zijn daden: de bedrijven die ons systeem uitzuigen als vampieren moeten gestraft worden."